

Bet. o. lovf. om den sociale pensionsfond

Til lovforslag nr. L 12. Betænkning afgivet af socialudvalget den 14. oktober 1981

Betænkning

over

Forslag til lov om den sociale pensionsfond

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren og finansministeren, som disse har besvaret dels skriftligt og dels i samråd.

Udvalget har desuden modtaget en skriftlig henvendelse fra Faglige Pensionister og Efterlønsmodtagere.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret* med følgende bemærkninger:

Mindretallet konstaterer, at den førte politik har kørt erhvervslivet så langt ned, at det ville være urimeligt fortsat at udbygge den sociale pensionsfond, da det ville kunne føre til urealistiske forventninger om fremtidens pensioner.

Af de midler, der er til rådighed, ønsker mindretallet, at folke-, invalide- og enkepensionisterne gennem en lovændring holdes uden for socialindkomsten. Mindretallet ønsker desuden fortsat at arbejde for en ensartet folkepension til alle; derfor bør folkepensionens grundbeløb fortsat reguleres opad i de kommende år.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) udtaler:

Det er særdeles forståeligt, at der er stor skuffelse blandt pensionisterne ved den udskydelse af udbetalingerne, der har fundet sted fra den sociale pensionsfond. Her kan

virkelig siges, at de pensionister der har indbetalt til denne fond i den tro, at de, når de blev ældre, kunne have en lidt tåleligere tilværelse, er blevet snydt. Disse mennesker har atter og atter måttet finde sig i, at skiftende regeringer har holdt dem hen med snak. De blev i 1970 pålagt ved lov at indbetale et særligt pensionsbidrag ved siden af det almindelige folkepensionsbidrag med den forsikring, at de først i 1976, så senere i 1979 skulle nyde godt af de indbetalte penge, som var helt og holdent deres egne. Man gav dem almisser ved udlodning af 1. fase, og ved den 2. fase, som tænkes udloddet i 1982, fornemmes det nærmest også, som om man forsøger at stikke dem en »gulerod« for næsen, for at de nu skal føle taknemmelighed inden kommunevalget. Der er tale om ren stemmefiskerpolitik og ikke om rimelig behandling af pensionisterne. Man er endda så frejdig at fortælle pensionisterne, at de ikke skal forvente en 3. fase til udbetaling, som blev dem lovet i 1970, nej, man fortæller dem, at de nu skal være glade for, at der ikke mere skal indbetales det særlige folkepensionsbidrag, mens man samtidig forhøjer det almindelige folkepensionsbidrag, så summen bliver 0,3 pct. højere end de hidtidige bidrag. De pensionister, som ikke oplevede de gode år, i barndommen og ungdommen, men som bar de tungeste byrder for landet, de skal nu fortsætte med at bære de tungeste byrder. Mindretallet ønsker hele det indbetalte beløb tilbagebetalt til de rette ejermænd. Mindretallet mener, at det er nedværdigende behandling af pensionisterne, som finder sted f. eks. i forbindelse med den så stærkt tiltrængte varmemhjælp. Det er lovteknisk imidlertid et lille fremskridt i forhold til det hidtil gælden-